

Imaginarul literei

Doctor în istorie, preotul satului Ghidighici. Cărți publicate: „La început a fost cuvântul...” (Colecție de recenzii, publicate în *Altarul Credinței în perioada 2004-2007*), Chișinău, 2007; *20 de sfaturi pentru femeile creștine Vol. I*, Chișinău, 2017; *20 de sfaturi pentru femeile creștine Vol. I. Ediția a II-a*, Chișinău, 2019; *20 de sfaturi pentru femeile creștine Vol. II*, Chișinău, 2019. Ediții îngrijite: *Trupul lui Hristos primiți...: Carte de rugăciuni și de reguli pentru primirea Sfintei Împărtășanii*, Chișinău, 2016; *Roua rugăciunii: o binecuvântare pentru suflet mic și mare*, Chișinău, 2016; *Ceasuri bisericesti*, Chișinău, 2017; *Catehismul prescurtat / Gurie Grosu*, Chișinău, 2017; *Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte / Arhiereul Grigorie Leu Botoșăneanul*, Chișinău, 2017.

Maxim MELINTI

Despre orbirea duhovnicească

Eu sunt orb, dar văd cu ochii,
Eu sunt mut, dar pot vorbi.
Eu sunt surd, dar aud totul,
Și cu gura pot zâmbi!

Dragoste, îmi ești străină,
Iar credință nu cunosc,
Pun nădejde în găină,
În magii și busuioc.

Nu vorbesc cu cei din jur,
Eu trăiesc în altă lume,
Lume, unde strig, înjur,
Și pe sfintele fac glume.

Doamne, eu am timp mereu,
Pentru chef și băutură,
Nu am timp de Dumnezeu,
Nu am timp pentru cultură.

Vreau să văd și să aud,
Dragoste la toți să duc,
Nu vreau orb, și nu vreau mut,

Om cu suflet și cu trup,
Un creștin înalt ca bradul,
Și cu cuget înălțat,
Către Domnul – împăratul,
Către Domnul Preacurat!

Iată, eu sunt slăbănog

Iată, eu sunt slăbănog,
Fără Domnul nu mai pot.
Către ceruri am strigat,
Ca să fiu și eu iertat.

Cer să fie vindecat,
Trupul meu întunecat,
Cer și sufletului meu,
Slobozirea de tot răul.

Doamne, stau și eu acum,
Ca pribeagul, lângă drum,
Caută pe oaia Ta,
Și mă cheamă-n turma Ta.

Viața ta ca un smochin

Ce credința ai creștine,
Slabă, tare, mijlocie?
Crezi în soarta și destine,
Și în falsă prorocie.

Viața ta ca un smochin,
Care nu aduce roada,
Ochii poartă câte-un spin,
Ai păcatele cu roaba.

Ce răspuns vei da tu oare,
Lui Hristos-Mântuitor,
Căci nu ceri deloc iertare
De la Viață-Dătător?

Cum vei sta atunci tu oare
La o masă cu Hristos
Ce răsplată va fi oare,
Pentru suflet păcătos.

Fugi mereu de la Hristos,
Te ascunzi tu în zădar
Știu, păcatul e gustos.
Te ascunzi ca un tâlhar.

Nu vorbești prin rugăciuni
Și cântări duhovnicești
Gura plină de minciuni,
Fapte bune nu muncești.

Hai, trezește-te îndată
Domnul bate-acum la poartă
Și-l poftește pe Hristos,
Ca să-ți fie de folos.

Te vei naște cu Hristos
Vei trăi doar luminos,
Iar iubirea ca un soare,

Luce, luminează totul,
Ea, iubirea schimbă rostul.

Dacă aș putea să zbor

Dacă aș putea să zbor
Ca vulturul, înspre nori
Și să le spun la toți
Că Domnul e cu noi.

Că Domnul ne iubește,
Și ne așteaptă mereu.
Ca să trăim creștinește,
Deși ne pare greu.

E greu ca să iubim,
E greu ca să iertăm.
Atât de mult vorbim
Dar tot mereu uităm.

Uităm că suntem rude
Avem părinți comuni,
Și nimeni nu aude,
Nu vrem să fim mai buni.

Deci să iubim mereu
Să credem în Dumnezeu,
Iar fapte cele bune,
Să schimbe această lume.

În căutarea slujirii

Doamne sfinte, fă din mine,
Universul Fericirii,
Fă din mine un altar
Al speranțelor focar.
Fă din mine lumânare
Pentru toți și fiecare,
De se află-n suferință,
Ca să capete credință!